

Jól kiszúrt velem, rendez? úr!

2018 augusztus 13. Flag

Szöveg méret

Mentés

-
-
-

- [0](#)

Még nincs értékelve

Mérték

Tudtam, hogy beteg, láttam legutóbb is, mennyire nem a régi...

Minden bizonnyal van abban valami sorsszer?, hogy egy színházi el?adásról érkezve és egy másikra igyekezve kapom a telefonhívást: hallottad, hogy meghalt Kerényi Imre? Szegedr?l érkezem, a szabadtéri játékokról, van másfél óráam az Egerbe induló vonatig, jegyem nincs, váltóruhám nincs, felfelé a lépcs?n a belvárosi, tehát nagy belmagasságú lakásomig már leveg?m sincs. A hírt?l pedig a lélegzetem is elakad.

Mégis miben reménykedtem? Hiszen tudtam, hogy beteg, láttam legutóbb is, mennyire nem a régi, beszélünk is róla több közös ismer?ssel is, de aki méltósággal viseli a betegségét, azt hajlamosak vagyunk úgy kezelni, hogy persze, majd egyszer, semmiképpen sem mostanában. A döbbenet, a részvét és a szomorúság els? percei után én is továbbadom a hírt, majd elkezdek bosszankodni.

Amire gondolok, azon viszont a szarkasztikus humorú Kerényi úr csak nevetne: ejnye, gondolom magamban, jól kiszúrt velem, most cipelhetem a laptopot Egerbe, és a nyári játékok egyik kiemelked?nek számító el?adása után kedélyes borozgatás helyett vonulhatok vissza a szállodába nekrológot írni.

Elkezdd?dik az el?adás a Líceum udvarán, de én nem bírok odafigyelni, ?t látom magam el?tt, amint a számára kedves és fontos helyszíneken kalauzolja a néz?ket: ezekben a percekben sugározzák az M5 kulturális csatornán a Szerelmes földrajz cím? ismeretterjeszt? sorozat Kerényi Imrével készült epizódját.

Az egri el?adás után a címszerepet játszó Szemenyei Jánossal találkozom a kulisszák mögött. A színm?vészeti el?tt stúdiós volt a Madách Színházban, kis túlzással mindig elkésett, ezért a viszonya Kerényi Imrével nem volt felh?tlen, így nem az általa vezetett prózaosztályba jelentkezett, hanem musical szakra. De „megszívta”, mert cseréltek, és Kerényi lett az osztályf?nöke.

A történet végét most ismét felelevenítjük, hadd idézzek egy interjúmból: „– Ez a történet közismert, de mindig vigyázok, hogy meglegyen a vége is, mert ? nekem nagyon jó tanárom volt. Kerényi Imre szakmaisága abszolút egyedülálló volt, átadta a tudását, és én egyáltalán nem bántam meg, hogy az ? osztályába kerültem. Hosszú éveken át eljött az el?adásaimra, még vidékre is, Veszprémbe, Kecskemétre, és azt is elmondta, ha valami nem tetszett vagy többet várt volna t?lem abban a szerepben.” Otthagynom Szemenyeit, mert gombóc van a torkomban. A szállodában nem megy az írás, csak a jegyzetelés, hogy mit ne hagyjak ki.

Például azt, hogy „az els?k dics?sége örök”, és Kerényinek volt két olyan els? rendezése, ami a színháztörténetben mindig benne marad. Ami most a legaktuálisabb: Kerényi Imre 1981-ben els?ként vitte színre a Csíksomlyói passiót, most pedig nem érhetette meg a Nemzeti Színház és a Magyar Nemzeti Táncegyüttes közös produkcióját a csíksomlyói nyeregben.

De az ? nevéhez f?z?dik Az István, a király els? k?színházi bemutatója is 1985-ben. Szörényi Levente és Bródy János mára már klasszikussá érett rockoperáját négy év alatt több mint kétszázszor játszották a Nemzeti Színház (ma Pesti Magyar Színház) deszkáin. (Bubik István, az akkori István, gondolom, már kell? tisztelettel várja odafönt a találkozást).

Két személyes élménnyel szeretném zárni írásomat.

Egyszer?en nem tudok visszaemlékezni, mikor találkoztam el?ször Kerényi Imrével. Viszont amikor elkezdtem szerkeszteni lapunk kultúrarovatát, felhívott, és részletesen elmondta, milyennek szeretné látni. Tiszteletudóan meghallgattam, aztán elmondtam, hogy a mi elképzelésünk egy kicsit más. Ez a beszélgetés aztán a három év alatt többször is lezajlott köztünk, hol telefonon, hol él?szóban. A másik, már „nagynak” nevezhet? élményem az Újszínházban volt, napra pontosan tavaly október 29-én: Fazekas István A méltatlan cím? drámáját adták el? felolvasószínház keretében, Kerényi Imre rendezésében.

Az Újszínház ezzel a m?vel tisztelgett a reformáció h?sei el?tt. Kerényi kiült egy székre a színpad közepén és a szemünk el?tt rendezte a darabot, úgy, hogy közben színházról, rendezés?l és a korszakról, amelyben a darab játszódik, töltötte elménkbe az információt. Akkor mondtam a szerz?nek, hogy lehet fel?lem örök harag, de ennek az el?adásnak a h?se nem a magát méltatlannak nevez? magyar prédikátor Huszár Gál, hanem a rendez? Kerényi Imre volt.

Életút

Kerényi Imre miniszterelnöki megbízott, Kossuth- és Jászai Mari-díjas rendez?, színigazgató, egyetemi tanár, publicista, érdemes és kiváló m?vész 1943. szeptember 28-án született Csopakon. Az elmúlt években a Nemzeti Könyvtár cím? sorozat elindítása és gondozása, valamint a Magyar Krónika cím? lap létrejötte körüli tevékenysége miatt hallhattuk a nevét.

A gy?ri Czuczor Gergely Bencés Gimnáziumban érettségizett, majd megfogadva a bencés atyák tanácsát, a

Színház- és Filmművészeti Főiskola színházrendező szakára jelentkezett, ahol Marton Endre osztályába járt.

1966-ban színházrendezői diploma birtokában az Ádám Ottó vezette Madách Színház társulatához szegődött, amelynek 1978-ig volt tagja. 1978–1980 között a Szolnoki Szigligeti Színház igazgató-főrendezője volt, 1980–1983 között a Népszínház, 1983–1989 között pedig a Nemzeti Színház rendezőjeként tevékenykedett. 1989-ben visszatért a Madách Színházhoz, ahol 2004-ig igazgatóként és művészeti vezetőként irányította a szakmai munkát. Munkája alatt a teátrum egyre inkább a szórakoztató színház műfaját képviselte.

Mindezzel párhuzamosan több mint négy évtizeden át, 1968 és 2010 között tanított a Színház- és Filmművészeti Főiskolán, 1988-ban egyetemi tanárrá nevezték ki.

Főbb rendezései közé tartozik a Csíksomlyói passió (1981), a János király (1984), az István, a király (1985), a Lear király (1991), a Bánk bán (1993), az Amadeus (1993), a Stuart Mária (1994), a Hegedűs a háztetőn (1996), a Székely fonó (1998), Az ember tragédiája (1999), a Mirandolina (2001), a Léni néni (2002), az Egy pohár víz (2004), az Édes fiaim (2005), az Úri muri (2007) és a Kései találkozás (2010). A Csíksomlyói passiót Lengyelországban, Ausztriában, Németországban, Olaszországban és Franciaországban is bemutatták. Az István, a király című rockopera első színpadi változatának rendezése is az ő nevéhez fűződik.

Munkásságát több díjjal is elismerték: Jászai Mari-díj (1977), érdemes művész (1981), Magyar Művészetért Díj (1988), kiváló művész (1989, nem fogadta el), Budapestért Díj (1999). 2002-ben Kossuth-díjat kapott a magyar színházművészetben játszott meghatározó szerepéért, iskolateremtő rendezői munkásságáért, kiemelkedő színházvezetői és művészetpedagógiai tevékenységéért.

Közismert volt a társadalmi és a politikai szerepvállalásairól is: különböző tisztségeket töltött be a Magyar Színházművészek Szövetségében, 1997–2001 között a Magyar Színházi Társaság vezetőségének tagja volt. Noha politikai pályafutását a Magyar Szocialista Munkáspártban (MSZMP) kezdte, 1989-ben már az általa is alapított Független Szakszervezetek Demokratikus Ligáját képviselte az Ellenzéki Kerekasztal ülésein, a televíziós bizottságban és a Nemzeti Kerekasztal-tárgyalások plenáris ülésein.

1988–92 között a Magyar Demokrata Fórum (MDF) tagja volt, a párt országos választmányába is beválasztották. 1990-ben az MDF országgyűlési képviselőjelöltjeként indult a választásokon. Az MDF-ből való kilépése után részt vett a Demokratikus Charta tüntetéseiben. A 2000-es évek elejétől a jobboldali értékeket valló nyilatkozataival tűnt ki. 2011 májusában a második Orbán-kormányban a tudatos nemzeti közjogi gondolkodás megalapozásával és ehhez kapcsolódva a magyar kulturális értékek megőrzésével és fejlesztésével összefüggő feladatok ellátásáért felelős miniszterelnöki megbízottá nevezték ki. E minőségében első feladata a 2011-ben elfogadott, 2012-től hatályos alaptörvény népszerűsítése és terjesztése volt.

Nevéhez fűződik a magyar írott kultúra legjavát egységes sorozatba gyűjtő Nemzeti Könyvtár sorozat 2012-es elindítása is. 2014-ben meghatározó szerepet játszott a Magyar Krónika című folyóirat elindításában. Kerényi Imrét, aki hosszan tartó, súlyos betegsége ellenére mindvégig aktívan dolgozott, a Miniszterelnökség saját halottjának tekinti.

Kerényiről mondták:

„Tehetségének egy másik arca volt, hogy olyan szolgálatot magára vállalt, amelyet a Nemzeti Könyvtár sorozat jelentett.” (Mezey Katalin Kossuth-díjas költő)

„Nagy kultúrharcos volt, aki az évek múlásával egyre tisztábban és világosabban látta, hogy mi a feladata a magyar kultúra értékeinek megőrzése és a magyar kultúra megújítása terén.” (Vidnyánszky Attila, a Nemzeti Színház főigazgatója)

B. Orbán Emese - www.magyaridok.hu

Tisztelt olvasók!

Legyenek olyan kedvesek és támogassák "lájukkal" a **Flag Polgári Magazin** Twitter oldalát a következő címen: <https://twitter.com/syracuse73>, illetve a Facebook oldalát pedig az alábbi címen: <https://www.facebook.com/flagmagazin>

- Minden "lájk számít, segíti a magazin m?ködését!

Köszönettel és barátsággal!

www.flagmagazin.hu

Ajánló